Година IV. гр. Плѣве, мартъ 1924 год. Брой 4.

Северно Ехо

Ратникъ за демократическия сговоръ

АБОНАМЕНТЪ:
За година 50 л.; за половинъ година 40 л.; за странство 150 л.
Реклами се приематъ по обявена тарифа винаги въ предплата.

Редакторъ: Петко Пав. Поповъ | Редакт. подлистника: Рена П. Попова

Редакция и администрация в. „СЕВЕРНО ЕХО“ ПЛѢВЕНЪ
Телефонъ № 55 Единъ брой 1 левъ.

Внимание!

Желѣзо, шина, обло подковно, чемберъ и др.
Желѣзни греди отъ профилъ 10 др. 30 см.
Ости „ВИНТЕРЪ“ и др. фаарикации; Обикновени и комбинирани.
Ости „ВИНТЕРЪ“ парчелии № 4, 5, 6, 7, 8, 9.
Гвоздеи всички нумера.
Разна дребна желѣзария и пр. разполагаме съ пъленъ чешитъ

Тихоловъ & Врабевски
ПЛѢВЕНЪ 1—5

НАРОДЪТЪ И ДЕМОКРАТИЧЕСКИЯ СГОВОРЪ

Всѣки отъ насъ си спомня ентусиазма на народа слѣдъ 9 юни. Всѣки, който слѣдъ тая свѣтла дата, се е движилъ между народа, знае съ каква вѣра той посрѣщна новата власть. Всѣки най-сетнѣ си спомня какъ народа проклинайки тия що сж го дѣлили на партии и партийки и считайки тѣхъ за най-голѣмитѣ виновници за режими като тоя на Стамболийски, прѣгърна идеята за сговоръ и не желаеше на друга тема да му се говори. Идеята за сплотяването на народа въ една нова голѣма обществена сила дойде като отдушникъ на набралото се негодуване въ душата народна и всичко тамъ виждаше спасението на страната. Новата власть, която възвѣсти идеята за сговора, прокламира възстановяването на потжпканитѣ конституционни свободи, възстановяването на конституцията и не класово или сжсловно, а народно управление. И всички, съ изключение на дружбаши и комунисти, се радваха подъ знамето на новата власть. Прѣсни бѣха още споменитѣ отъ тиранията на Стамболийски, прѣсни бѣха споменитѣ отъ 17 септемврий и 19 ноемврий. Забравени бѣха тогава партийния егоизъмъ и личнитѣ амбиции. Народа въ своята компактна маса се редеше подъ разветото народно знаме отъ правителството на 9 юни.

Десети августъ роди Демократическия сговоръ. Родилнитѣ мжки бѣха доста голѣми. Но при все това, всички добри българи въодушевено поздравиха Демокраическия сговоръ — рожбата на новото врѣме, надеждата на българина. Заредиха се септемврийскитѣ събития и всички съ погледи отправени къмъ правителството отъ 9 юни очакваха умиротворяването на страната. Сътрудничеството бѣше общо. И тия що бѣха въ коалиция и тия що сж референдумъ бѣха сговористи, всички дадоха годното си за борба съ изродитѣ народни, съ платенитѣ чужди орждия.

Редътъ бѣше възстановенъ. Изборитѣ за народното събрание се произведоха. И когато парламента заживѣ нормално и близкото минало почна да се забравя, заговориха нѣкои за „парламентаризиране на правителството“, а други, съ явната тенденция да атакуватъ правителството, несъобразявайки, че излагатъ и злопоставятъ България. Народа, които не е изгубилъ вѣра въ тия що създадоха 9 юнии и които отъ тогава до сега доказаха, че милеятъ за него, като вижда, че коалиралитѣ се социалисти напущатъ управлението поради неуваженото имъ искане за реконструкция на кабинета, Костурковъ пъкъ съ своитѣ другари напуща сговора, а Малиновъ се сражава съ сжщия, изпада въ недоумение и пита, гдѣ се криятъ причинитѣ на всичко това? Нима сътрудничеството е вече излишно, нима сговора изигра своята роля и ние пакъ трѣбва да се раздробимъ на партии и пакъ старитѣ ежби и тревоги?

Но търсейки причинитѣ за това що става, никой не ще ги намѣри другаде, освенъ въ партийния егоизмъ на едни и въ личнитѣ амбиции на други. Забравиха всички това което дѣдо Тодоръ Влайковъ, единъ отъ основателитѣ на радикалната партия, изповѣда не преди много: не че е изменилъ на разбиранията си, нито пъкъ, че се е отчаялъ отъ партията си, но защото има нѣщо по више и мило — отечество и вслушвайки се въ неговия гласъ, той напуща Радикалната партия и минава въ сговора.

Отечеството не престава и сега да кани всѣки добъръ българинъ да се вслуша въ неговия гласъ, забравяйки личнитѣ и партийни смѣтки, да се нареди подъ знамето на сговора за служба нему — на отечеството. Стига вече дребно партизанство, стига лични дертове! Но, въпреки тоя зовъ въ София станаха известнитѣ вече политически събития.

И слѣдъ всичко това що стана, ние трѣбва съ радость да констатираме, че то въздѣйствува за по-голѣмо сцепление въ редоветѣ на сговора и съ усилване на сжщитѣ съ мнозина достойни българи като г. г. Фаденхехтъ, И. Влайковъ, Н. Георговъ, Н. Найденовъ и много още тѣхни добри приятели, които до сега поради партийни задължения бѣха въ него ограничаеми. Нека се надѣваме, че не по малко благотворно ще се отрази и излизането на социалиститѣ отъ управлението много отъ които чувствувайки се преди всичко добри българи виждатъ, че не сж изплатили туй що дължатъ на отечеството, напущатъ партията си и идатъ въ Сговора, за да изпълнятъ дълга си до край.

Най-сетне осжждането поведението на Малинова, даже отъ най-добритѣ му довчерашни приятели не иде освѣнъ да докаже правата кауза на Сговора.

Сговора посрещнатъ тъй радушно отъ народа доказа, че е способенъ да живѣе. Стрѣлитѣ на тия които се помжчиха да го повалятъ се прѣтжпиха докосвайки тѣлото му. Предъ вѣрата на народа въ Сговора, тѣ се почувствуваха твърде безсилни. Народа вижда, че въ сговора е спасението и нищо не може го разколебае.

Сговора расте и надеждата на България чрезъ сговора да се възобнови и заживѣе спокоенъ и нормаленъ животъ се осжществява.

Ал. Милковски
(народенъ представитель)

[Н]а кжде ни водите?

Преди нѣколко дни трѣбваше да излезе бр. 13 отъ в. „Червено Знаме“ — окрѫженъ органъ на широко-социалистическата партия. Въ сжщия брой, на уводно мѣсто е била помѣстена долната статия, писана отъ известния социалистъ трибунъ, бившъ народенъ представитель и членъ отъ Вишия партиенъ съветъ, г. Георги Марковъ, ала заинтересовани хора отъ организацията узнаватъ съдържанието ѝ, отиватъ въ печатницата, взиматъ току що напечатенитѣ броеве и заедно съ ржкописитѣ ги изгарятъ. Единственъ брой попадна въ нашата редакция. Ние препечатваме статията, която представлява сензация на деня.

Следъ[?]то участие на нашата пар[тия] въ повалянето на дружбаш[ий]та и комунизма, следъ кр[а]тковрѣменното ни последно в[л]зуване, следъ колебанията [па]ртийното ржководство отъ [9] юний и до днесъ, плодъ на [кое]то се яви безформения и [ре]джийски последенъ конгресъ, [на]дъ прибързаното и възбужда[ща] насмѣшка и недоумения р[ешен]ие на централния комитетъ [въ] разрезъ съ мнението на [парла]ментарната група, за немо[тивира]то излизане отъ властьта, а голяма часть отъ партията [тр]ожно отправя къмъ партийни[тѣ в]одачи въпросътъ

К[жде] ни водите?

Задъ [на]съ сж опититѣ отъ 1918 и 1[9..] години, пълни съ ценни по[уки; о]коло насъ сж една политическ[а и] обществена дѣйствителность[...] на; предъ [насъ] е едно бждаще, пълно съ [не]известность и опасность. И [въ] тя обстановка ние сме прину[дени] съ болка да констатирам[е]

Нашет[о па]ртийно ржководство е [б]принципно и пълно [л]жкатушение.

Кой въ[?] партиенъ въ тия дни изра[зява] партийната ни мисълъ и [р]води политическото ни дѣйст[вие]?

Стария Сакъзовъ е въ дълбокъ рез[ерв], Джидровъ е потъналъ въ [дру]ги свои грижи, а Пастуховъ [го]вори и пише до толкова, до [к]ото е потрѣбно да разпръсн[е] [без]възвратно онзи ореолъ на [вѣ]нецъ, който го окржжаваше близкото минало. Отъ дев[ети] юний до днесъ партийното [рж]оводство не ни даде нито ед[но з]доволяюще оправдание и о[ц]ение на участието ни въ вл[асть]та, нито едно сериозно обо[сн]ование на наложителностьта [да] напуснемъ. Партията живѣ и дѣйствуваше *въ мъгла*. [К]акво предконгресно разисква[н]а поставения за разрешение [на] бо[л]осенъ въпросъ за участието[?] ни въ управлението. И после[дн]ието се яви. Конгресътъ се [пъ]лни *съ доброволци* които, н[а]ржани отъ никакъвъ авторитетъ неопжтени отъ никакво р[жк]оводство, развързаха езицитѣ и обърнаха конгреса *въ едно ужбашко зрѣлище*, за който [дома]зина участвуюши съ стеснение си спомнятъ.

Кждѣ бѣха на конгреса членоветѣ на централния комитетъ. Тѣ мълчаха. Кждѣ бѣха депутатитѣ отъ парламентарната група? — *Нито единъ* отъ тѣхъ се не обади. И еднитѣ и другитѣ оставиха конгреса да говори и решава самъ не отъ чувство на главатарска скромность а отъ пълна идейна безпомощность. Тѣ всички, които *съ гордость* приеха участието на Казасовъ въ девети юний, които въ два партийни съвети удобриха неговото участие въ кабинета, тѣ, *които се ползуваха отъ това участие*, тѣ оставиха конгреса да мисли и решава при убеждение на делегатитѣ, че участието ни въ властьта е една напасть, наложена на партията отъ нездържания Казасовъ, който привързалъ партията къмъ колесницата на сговора безъ да ни[...]

Ние твърдимъ, поемайки всичката отговорность предъ партията и обществото за своитѣ думи: ако участието ни въ властьта отъ 9 юний до днесъ бѣ една грѣшка, излизането отъ нея, особено по начинътъ, по който стана е *едно безумие*.

Защо излѣзохме?

За да се отърсимъ отъ отговорность за миналото ли? Напраздно! Партията носи всичката отговорность — ако такава има — за дѣйствията на правителството отъ 9 юний до днесъ. Напускането на властьта не я очиства отъ тая отговорность. Само малодушнитѣ могатъ да мислятъ противното. Защото, който не е удобрявалъ това, което се е вършило, е можелъ въ всѣки моментъ да напусне или да вдигне своя гласъ на протестъ: ако партийното ржководство нѣкога е мислило за сждбинитѣ на България, а днесъ намира, че последната е застрахована отъ всѣкакви опасности, това означава само, че то е крайно непоследователно. Нека ни се каже: по кой въпросъ партията влезе въ конфликтъ съ правителството, за да се наложи разрива? Законътъ за защита на държавата ние гласувахме; отговорътъ на тронното слово сжщо; *въ сжщия день, когато конгресътъ ни взема известната злополучна резолюция ние гласувахме довѣрие на правителэтвото по предложението на сжщия Пастуховъ!* Кжде бѣ говорена истината: предъ делегатитѣ ли на конгреса кждето сж разправяли, че България преминала опасния завой, или предъ депутатитѣ въ камарата, кждето и апелираме да гласуватъ довѣрие въ името на външната опасность? Моето убеждение, което азъ чувствувамъ, че трѣбва да кажа е: **конгресната резолюция бѣше едно съчинение създадено за да се „изтръгне“ отъ правителството една реконструкция на кабинета.**

Ето въпросътъ!

Защо не кажете предъ партията какво разбирахте подъ искането на „реконструкция“, което предявихте на правителството? Това ли да станатъ министри *Малиновъ* и *Костурковъ*, и официози *„Епоха“* и *„Прѣпорецъ“*? Това вие не сте казали открито до сега, но то се чете въ всеки редъ на *„Епоха“*. Тогава кажете на партията, кой конгресъ ви натовари да разваляте една коалиция, за да ни съчинявате веднага друга, съвсемъ нежелана и проблематична?

Нѣма партиенъ дѣецъ, който да не чете съ гнѣвъ и съжаление „Епоха“. Тя ни възвръща къмъ злощастното Камбанарство отъ 1908 год. и въ всѣки нейнъ редъ ние четемъ зовътъ:

„Сторете пжть на демокрацията!“

Оная демокрация, която тъй неотдавна наложи на Фердинанда царската корона, подготви му чл. 17 и докара катастрофата на България; оная „демокрация“, отъ която днесъ се отричатъ г. г. Христо Славейковъ, Професоръ Молловъ, Григоръ Василевъ и Андрея Ляпчевъ — съ тая „демокрация“ „Епоха“ ни готви съюзъ за утрешното тържество на социализма и левичарството.

Това ние наричаме **безумие.**

Това безумие нѣма нито обществена нито социалистическа подкладка. То е продуктъ на единъ болнавъ мозъкъ, който днесъ прави пжть на демокрацията, за да я проклина следъ две години; днесъ пише речитѣ на Стамболийски, за да му готви на утрѣшния день ешафотъ. Това може би да бжде дѣло на блуждающъ литераторъ, но не е ли престжпно цѣла партия да се п[ри]мъква по такъвъ умъ?

Ние съ болка сме длъжни [да] констатираме: партията ни не [е] даже на кръстопжть, тя е [въ] *безпжтица!* Вчера ние се сра[]жавахме за властьта на сговор[а] и дадохме скъпи жертви; днес[ъ] ние сме въ фронтъ срещу не[го] безъ да сме съ онѣзи, които [се] борятъ срещу него. Ние напуск[а]ме властьта, за да повърнем[ъ] похитенитѣ правдини на друж[]баши и комунисти: дружбашит[ѣ] ни се надсмиватъ, а комунист[и]тѣ ни посрѣщатъ съ бой и р[]гатни въ цирка „Колозеумъ“. Е[то] единъ моментъ на решающи п[о]литически сражения, ние с[ме] бити отъ двѣтѣ страни, безъ [да] можемъ да биемъ нито една[та] нито другата.

Замислете се върху ваша[та] отговорность предъ партията [и] страната! Съ такива лжкатуш[е]ния, отричайки днесъ това кое[то] сме вършили вчера, борейки [се] днесъ срѣщу вчерашния съю[з]никъ, ние ще достигнемъ пъл[на] изолация въ нашия животъ; па[р]тията ще погубимъ, родината [ще] предоставимъ въ хищнически грабливи ржцѣ.

Нашата сегашна тактика [и]ли докара или новъ Стамболи[й]ски — или новъ погромъ на стр[а]ната. И въ единия и въ друг[ия] случай отговорностьта на парт[и]ята и водачитѣ ни ще бжде и[с]торическа.

Дайте светлина на тѣзи, к[о]ито вървятъ следъ васъ!

Г. Марковъ.

РАЗПИСАНИЕ на влаковетѣ

Пристигатъ въ Плѣвенъ
Отъ София въ 21·52 ч., 16·24 2·14 ч.
Отъ Варна 10·22 ч., 1·01 ч.
Отъ Гор.-Орѣховица въ 18·56
Отъ Сомовитъ 8·51 ч., 24·00

Тръгватъ отъ Плѣвенъ.
За София 10·38 ч., 1.16 ч., 5·00
За Варна 16·42 ч., 2·14 ч.
За Гор.-Орѣховица 6·00 ч.
За Сомовитъ 17.00 ч., 3·00

Д-ръ К. Петровъ
Хирургъ - Гинекологъ - акушеръ
Специализиралъ се въ Парижкия медицински факултетъ
се установява на частна практика.
10—10 ПЛѢВЕНЪ
Площадъ „Паметника“,

Билярдъ средна големи[на] съ 10 щеки, сто[]ка, 2 били сло[]ва косъ и 3 об[]новенни се продава на изно[сна] цена. Сжщо оджакъ съ каф[е]жийски принадлежности. Спо[ра]зумение редакцията 1-

ФЕЙЛЕТОНЪ

Героитѣ отъ 11 юний

За героитѣ отъ 9 и 10 юний писаха мнозина, та азъ считамъ за лишно да плета нови лаврови венци за технитѣ чела.

Има други герои — това сж тия, които на 11 юний, 3 дни следъ проваляннето на славовишкия оранжевъ светецъ, съ единъ замахъ парализираха, макаръ и малцина престжпната ржка на ония последни подлеци, които по хайдушки начинъ се опитаха да обявятъ „социална“ революция и да завзематъ управлението на Плѣвенъ въ свои ржце.

Но, уви! Вечна имъ память!

ХХХ

„. . . Другари, скоро ще настжпи деньтъ на великата революция. Буржуазията е негодна; тя никога нема да посмѣе да излезе на барикадата . . . Единъ куршумъ е достатъчно да изплющи, за да се изпокриятъ всички народни изедници по таванитѣ. . .“ Съ такава риторика започваше всекога отъ най-горното стжпало на градския паметники червенобрадатия вождъ и лукаво потриваше ржце, когато сиромашьта отъ крайнитѣ квартали, слушаше съ зяпнали уста тия примамливи обещания, които я заблуждаваха, увличаха и правеха слепо орждие на неговитѣ престжпни замисли.

Той бѣше демонъ, или не Д-ръ Мабузе, последната дума на политическото мошеничество.

ХХХ

11 юний. Хубавъ слънчевъ день. Това е деньтъ на второто освобождение на Плѣвенъ.

Седимъ предъ околийското управление въ пълно бойно снаражение и чакаме заповѣдь да заминемъ за фронта.

Около градътъ се носятъ адски тантежи. Всички сж изплашени, смутени и не мислятъ за утре.

Часътъ е около 11 преди обедъ.

— Данъ! Данъ! Данъ! — разнася се тревожно биене на камбана.

— Какво стана?

Внезапни гърмежи по всички улици.

— Революция . . .

Всички настръхватъ.

— Кои, комуниститѣ ли?

Настжпва тревога. Момента е критически, защото вжтре градътъ е почти безъ охрана. Само тукъ-таме се мѣркатъ тревожни фигури на граждани.

Разнасятъ се залпове, вистрели отъ всички страни. Настжпва обща паника.

Ние, десетина души се пръс[на]ваме по[?] [нап]равление къмъ църквата „С[в.] Параскева“, кждето се завр[?]жива престрелка.

— Ст[ой,] предай се! — вика некой отъ отсрещната барикада.

Изпищ[ява] зловещо куршумъ.

— Ти[?]елялъ ли си другъ пжть? —[пи]таме единъ отъ „нашитѣ“.

— А[?] . . по врабци, да . . .

— А[?] аникакъ . . . но, стреляй, дава самъ куражъ, дига пушката започва да стреля. Куршуми[тѣ] му попадатъ на неколко кр[?]а отъ него, макаръ да има м[?]икъ 1300.

Нови н[ѣ]колко куршума префучаватъ кр[ай] насъ, а ние бежешкомъ се [о]тваме къмъ общината.

— Сто[й!] — извиква ни се отсреща.

— Сег[а] втасахме . . . комунисти! — [пр]омълвавамъ азъ . . .

Другар[ъ]ми се сжщо уплаши.

— Кои[?]е вие? — питатъ отсреща.

— Амие?

— Наш[и] . . .

— Сжщо наши . . .

Тръгваме. На площада предъ кжщата на бай Александъръ Балабановъ, тъкмо тамъ, кждето е главния нервъ на улицитѣ за IV, V и VI квартали сж се барикадирали нашитѣ. Ал. Мочевъ, Ал. Балабановъ, Георги Бетувски, Георги Домусчиевъ, Д-ръ Маринчевъ, Д-ръ Дим. х. Димитровъ и още десетина души, които съ остарожность бдятъ.

Залповетѣ изъ другитѣ квартали започватъ ту да се усилватъ, ту да ослабватъ. Какъ, обаче, се развиватъ военнитѣ действия за насъ е неизвестно.

— Ако победатъ? — обажда се некой.

— Тука ще мремъ, ала ние ще бждемъ последната отбрана! — допълва съ патосъ другъ и подмига. Общъ смѣхъ . . .

Отъ къмъ пощата тича запъхтенъ, бледенъ и уплашенъ Асенъ Халачевъ.

— Стой! — [ви]каме въ единъ гласъ.

Показва се Д-ръ Бижевъ:

— Оставете го, той е парламентьоръ!

Пропущаме го презъ „укреплението“ да замине къмъ V кв. за да успокои V кварталскитѣ „революционери“, които се водятъ отъ Гърковъ и П. Манговъ.

Часътъ е вече 1 безъ нещо. Гърмежитѣ поутихватъ, настжпва успокоение и . . . ние изпиваме спокойно кафето, което бай Ал. Балабановъ по случай победата поржча да направятъ въ кжщи.

После, когато всичко утихна, ние започнахме да се прибираме къмъ главната квартира, кждето единъ следъ другъ довеждаха водителитѣ на „революционеритѣ“ повечето отъ които бѣха намерени скрити по таванитѣ.

По нататъкъ се вече знае.

ХХХ

. . . И привечерь, когато черковната камбана удари за вечерня, всеки си спомня за ония страшни минути, които се преживѣха три дни следъ проваляннето на престжпната дружбащина.

Поклонъ предъ жертвит[ѣ]. Миръ на праха имъ!

ХХХ

Плѣвенскитѣ „думбази“, ка[к]то се изразяваха другаритѣ, на[]тина на 11 юний, зарегистрираха единъ подвигъ, едно свѣ[тло] дѣло, защото като съ магическа пръчка пречупиха куража на о[ния] които бѣха раздразнили най-т[ъмни]кия инстинктъ на заблудена[та] сиромашь отъ крайнитѣ кварта[ли].

Ала жалното е, че революц[ио]низма у мнозина много бър[зо] изфиряса. Напр., за другаря [Ва]силъ Табачкинъ, оня, който [хо]ди въ Москва на поклонени[е] по стъгди и мегдани ревеше за „социалната революция“, [него]ви другари вчера ми подхв[ър]лятъ, че се билъ вече приюти[лъ] въ бръснарничката си и н[и]повече не искалъ.

Хи! Хи! Хи!

Да живеятъ героитѣ отъ [11] юний! Санкимъ, нали и азъ съ[мъ] отъ тѣхъ?

Пе-Па-По

10 души тая сутрень

сж намѣрени замръзнали предъ магазинъ

„ЛУВЪРЪ“

на МОИСЪ МАЙЕРЪ и знаете ли защо?

Защото чакаха да се отвори магазина, кждето сж складирани най-хубавитѣ вълнени платове за рокли и костюми, крепдешинъ и жарсета всички цвѣтове.

Цени крайно намалени. 1—5

Идете и се уверете въ магазинъ „Лувъръ“.

Люцерна европейска

рий, крѫмно цвекло, мухаръ и др. семена съ гарантирана чистота и кълняемость продаватъ

БРАТЯ ЛЕСЕВИ — ПЛѢВЕНЪ.

Срещу хотелитѣ Континенталъ и Москва 1—5

ПРИ АЛЕКСИ СЕРАФИМОВЪ

ПЕПИНИЕРИСТЪ — ЛОВЕЧЪ

се намиратъ за проданъ най-доброкачествени и не бити отъ градъ, **облагородени американски лози** отъ всички видове подложки съ винени и десертни сортове грозда сортирани и **резници** отъ сортоветѣ 101¹⁴, 157¹¹ и 106⁸. За автентичностьта и прехващането имъ гарантирамъ.

3—5 За телеграми: СЕРАФИМОВЪ — Ловечъ.

„ЛА НАСИОНАЛЪ“

ФРАНЦУСКО ОСИГУРИТЕЛНО Д-ВО

Противъ ПОЖАРЪ и за ЖИВОТЪ

Капиталъ 7 милиарда лева

Основано въ 1820 год.

Свободнитѣ му резерви се равняватъ на 75% отъ резервитѣ на всички френски осигурителни дружества събрани заедно.

„Ла Насионалъ“ предлага най- износни и евтини тарифи „по пожаръ“, а „по животъ“ най-модерни и либерални условия“.

„Ла Насионалъ“ е което дава още отъ първата година дивиденти отъ печалбитѣ на всеки осигуренъ по животъ.

„Ла Насионалъ“ е което отпуща за 5 града въ България, между които и Плѣвенъ — 150 милиона лева за ипотеки при най-износни условия и въ скоро врѣме ще бждатъ пласирани.

Преди да осигурите имота и живота си, отнесете се за справка при

Генераленъ представителъ на „ЛА НАСИОНАЛЪ“ за Плѣвенски окржгъ:

3—5 **Плѣвенско Кредитно Д-во**

въ ... СИМЕОНЪ Н. ЧОРБАДЖИЕВЪ

Общо Работническо Кооперативно Дружество „ОСВОБОЖДЕНИЕ“

Централа София — клонъ Плѣвенъ.

Драги кооператори,

Централата ни е купила **Синъ камъкъ** най-хубавото Английско качество, марка „Максефилдъ“, чистота 98—99% въ кристали въ варели, кржгло 250 кгр. нето. Цената е фиксирана 19 лв. кгр. фр. Варна и Бургасъ, къмъ която ще се прибавятъ разноскитѣ за навло и превозъ до склада ни въ Плѣвенъ плюсъ скромната обичайна печалба, каквато една работническа кооперация може да вземе. Тая цена ние намираме за твърде износна. Днесъ сждейки по борсовата цена на тоя артикулъ при курсъ 580 лв. английска лира, този артикулъ едвали би могълъ да котира една по-низка цена отъ 21·50 лв. фр. вагонъ — Варна и Бургасъ. Така, че при тия условия Вие ще намерите у насъ **Синъ камъкъ** на цена винаги най-износна отъ всѣкжде другжое и то за количество каквото Вие пожелаете. Централата има вече стоварени отъ него голѣми количества въ Варна и Бургасъ.

По горната цена клона ни пристжпва още днесъ къмъ продажба на Синъ камъкъ, било въ брой и веднага предаване на стоката, било съ предплата само по 7 лева на всеки записанъ килограмъ и остатъка при получаване на синия камъкъ.

Горното като Ви известяваме, молимъ кооператоритѣ, а така сжщо и не кооператори, които желаятъ да си доставятъ **синъ камъкъ** чрезъ клона ни, да направятъ поржчката си

Съ др. поздравъ:

О. Р. К. Д-во „Освобождение“

2—2 Клонъ Плѣвенъ.

Здрави, елегантни и ефтени

мжжки, дамски и детски обуща може да си набавите само отъ

обущарската кооперация „СЪГЛАСИЕ“

срещу окржжния сждъ

Цени и условия най-износни и конкурентни.

Посетете и се уверете. 1—5

АСПАРУХЪ Т. ЦВѢТКОВЪ

(ПРИ ПОЩАТА) 1—3

Съобщава на лозаритѣ, че тая пролѣтъ ще продава облагородени вкоренени лози съ присадници винени и десертни грозда, диви вкоренени и гладки лози на разни видове подложки, сжщо и лози за асми облагородени съ афузъ, али и хамбурски мескетъ. 2-ни разсаждани отъ семе салкъмиви фиданки.

Наскоро въ „Модеренъ театръ“

„Лудостьта на женитѣ“

Единъ истински съвършенъ реалистиченъ филмъ изъ модерния животъ на обществото, въ който, съчетани еднакво и неразривно, ние виждаме всички прояви на човешката душа, алчность и доброта, страсти и воля, пороци и добродетели — всичко покрай магическата ролетка и всредъ рая на една отъ най-дивнитѣ мѣстности на свѣта — Монте-Карло — царицата на Средиземно море.

Стопанското развитие на България

Въ трийсте години следъ освобождението България прояви значителенъ стопанско общественъ напредъкъ. България, напълно земледѣлска страна, държи първо мѣсто на правилното разпредѣляне на земитѣ. Обработваката земя, въ 1908 година 3,544,685 хектара, бѣ разпредѣлена между 638,796 собственици, по-голѣмата часть отъ които притежаваха по-малко отъ 5 хектара, а собственицитѣ, които притежаваха повече отъ 100 хектара бѣха около 649. Знайно е, че голѣмето разпокжсване на земята не е благоприятно за усъвършенствуване и развиване на земледѣлскитѣ технически средства, но въпреки това, отъ 1893 г. до 1915 г. се забелѣзва постоянно и редовно увеличение на плуговетѣ и др. земледѣлски сечива.

Презъ 1918 г. въ България се събра 175,000 квинтала тютюнъ отъ 32,431 хектара засѣта земя. Но най-голѣмото богатство на страната сж житнитѣ храни. Въ 1911 г. засѣтата площь е била 75·9 на сто отъ цѣлата обработвана земя, сир. 2,524,000 хектара, които дадоха 26,720,385 квинтала храни главно царевица пшеница, ржжь, овесъ и пр.

Българската индустрия започна да напредва къмъ 1890 г. съ развитието на съобщителнитѣ средства и на голѣмата западно европейска индустрия. До 1894 г. българската индустрия се движи много бавно, поради липса на капитали и достатъчна закрила, но тази година се гласува закона „за закрилата на родната индустрия“, който може да се смѣта изходна точка за развитието на голѣмата българска индустрия. Политико-военнитѣ събития отъ 1912 до 1918 год. въ които България взе дейно участие, забавиха този бързъ обществено стопански напредъкъ и повлияха силно на живота и развитието на страната, която къмъ края на войната се видѣ лишена отъ разни свои земи, между които западна Тракия съ единствения излазъ на Бѣло море; тя бѣ сжщо заставена да плати 2 милиарда и 250 мил. златни франка. Освенъ това, тя трѣбваше да отстжпи на съседитѣ си доста голѣмо число добитъкъ и каменни въглища и да се грижи за поддържане окупационната войска, военно-надзорната и репарационна комисия.

Следъ войната България преживѣва много тежка криза: хиляди хора останаха безъ работа; много десетки хиляди бѣжанци отъ Македония, Тракия и Добруджа допринесоха да се увеличи неблагосъстоянието на страната. Политическитѣ събития повлияха сжщо така и върху финансовото положе на държавата и търговскиянансъ. Стопанската криза, прекарва българския народе е изчезнала, още повечео се взема предъ очи, че та криза има въ всички евроки страни. Но, трѣбва да ризнае, че българитѣ изуча и подготвятъ за сега стското възраждане на своятрана, като се мжчатъ да пратъ въ изпълнение разни ри почини, като напр. електкацията на желѣзницитѣ и изумното използуване на позенитѣ богатства. Електрирането на желѣзницитѣ, ко поглъщатъ 580,000 тона камвъглища, е отъ голѣмо знач за страната и държавнитѣнанси, отъ друга страна въстъ представя техническопански интересъ, понеже м страни въ Европа сж такагодетелст вувани отъ прата, за да могатъ да осигъ бързо и правилно разреe. За да се електрифициратьчки линии, ше трѣбва околоO00 килова; та, докато единтмо отъ разученитѣ проект използуването на воднитѣли, този за Тополница, ще 180,000,000 киловати часовСамо южна България би мо да достави енергия за едимилиардъ и 224 милиона кили часове въ годината съ една отъ около 10 хиляди лева инсталирането на всѣконска сила. Електрическитѣнтрали отъ 129,000 конски изискватъ около единъ мрдъ и 300 милиона лева. ъ едно правилно използув на воднитѣ сили и чрезъ постепенно развитие на ерификацията държавата ще ни разходитѣ си значително. ия фактъ, че електрификацияна желѣзницитѣ ще спестипърво мѣсто 300'— 400 хилягона каменни въглища въ гота, е достатъченъ да опра изпълнението на проекта.

Освенъ това, гария притежава много норш богатства: желѣзо, медь, о, манганъ и цинкъ. Тѣхнотксплоатиране бя създало ноиндустрия за фабрикуване нагѣзо, олово и пр., които сега изнасятъ въ чужбина. Необмо е, селдова[illegible] основно този въпросъ, както изучава днесъ българското прелство, за да могатъ да сеиалекатъ въ страната необмитѣ чужди капитали за изване на разнитѣ минералногобройнитѣ индустрии коитосле ще възникнатъ бързо. подпомогнатъ стопанското вановяване и преуспѣване на гария.

Д-ръ Мо Лукароне.

ПРЕЗЪ СЕДМИЦАТА

Лотария — Плѣвенското окржжно сиропиталище е поискало разрешение да разиграе парична лотария. Опредѣлени сж печалби 1801 билета на обща сума 124 хиляди лева. Лотарията е позволена.

Административни. — За никополски околийски началникъ е назначенъ И. Бербатовъ отъ с. Тръмбешъ (търновско).

За данъка върху общия доходъ. — Въ окржжното управление се е получила телеграма съ която се съобщава, че въ М-вото на финансиятѣ се изработва законопроектъ за заменяване данъка върху общия доходъ съ данъкъ върху селскитѣ стопанства.

Изъ постоянната комисия. — Отъ една седмица окржжния съветъ е разтуренъ. Тия дни сегашното постоянно присжтствие на окржжната постоянна комисия ще бжде заменено съ окржжна тричленна комисия.

Ценитѣ на тютюнитѣ. — Ценитѣ на тютюнитѣ въ околията сж достигнали 40—45 лв. кгр. По сведения отъ акцизното управление, много малко тютюни сж останали неразпродадени.

Парижката олимпияда. — На Великдень т. г. ще се състоятъ вь София пробни състезания на желающи да взематъ участие въ Парижката олимпияда. Тѣзи, които се отличатъ въ тѣзи пробни състезания ще останатъ въ София на едномесечна тренировка за смѣтка на българския олимписки комитетъ. Отъ Плѣвенъ най-вѣроятно е да вземе участие въ тия пробни игри спортния клубъ „Побѣда“.

Произшествия. — Презъ м. февруарий въ окржга сж зарегистровани 2 убийства, 2 самоубийства, 3 пожара, загубитѣ отъ които възлѣ на 20 хиляди лева и 6 кби на ценни предмети на стстъ 10 хиляди лева.

Отпуснатъедитъ. — Утвърдено е съзъ предложението на министна финансиитѣ, да се отпускъ държавата кредитъ на плѣката община 1,500,000 лева.

По общиудоходъ. — Жителитѣ отъ мо села въ околията телеграескк сж поискали отъ минъа на финанситѣ да внесе зиопроектъ въ Народното събра за създаването на законъ прогресивно-поземленъ данъ вмѣсто данъка върху общудоходъ.

Визи на спорти. — Плѣвенското окно бюро на обществената бeзасность, известява на житеѣ отъ окржга че тия отъ тѣхъито заминаватъ за странст следъ като се снабдятъ съ порти отъ околийскитѣ упрания, трѣбва да се явятъ на а въ бюрото, а следъ това въгацнитѣ. Въ противенъ случаегациитѣ не даватъ своята виа. Жителитѣ отъ плѣв. окржне могатъ да получатъ виза с друго бюро, освенъ отъ това Плѣвенъ.

Завърналке мятежници. — Презая седмица сж се завърнали о Сърбия петима мятежници жбаши, двама отъ плѣвенска трима отъ луковитска околи.

По разкрита контрабанда. — Връзка съ самоубийството никополския началникъ Юрдан Иванчевъ (Юрчо), заинтерисом лица пущатъ въ вестницитѣ всредъ обществото неверни общения целящи да очернятимето на тоя смелъ и героичъ синъ на родината. Нека нитѣ съвести запазятъ повечеспокойствие и не бързатъ съ итѣ заключения, а оставатъ следственитѣ власти да кажатъ това.

Комунистическото окржжно. — По поводъ вдигнатия напоследъкъ отъ некои заинтересовани вестници празенъ шумъ около заловеното отъ плѣвенскитѣ власти тайно комунистическо окржжно, съ което се препоржча на съподвижницитѣ на комунистическата партия да навлезатъ масово въ Сговора, а най-вече въ Радикалната партия и заработятъ усърдно за раздвояването на тия буржуазни партии, заявяваме, че то е досущъ верно, и че ние сме готови на всекаква анкета. Съобщаваме още, че за честьта на българската журналистика, такава анкета ние предложехме още презъ миналата седмица на плевенската радикална организация, която и до днесъ не е приета.

Болести по добитъка. — Споредъ Бюлетина на ветеринарното отделение при м-вото на земледелието, болести по добитъка има въ следнитѣ села: Д. Дъбникъ, Махлата, Дисевица, М. Трѫстеникъ, Гор. Митрополия (плѣвенско), Ерменлий (Никополско), Червенъ брѣгъ, (Луковитско), Шипково, Орешака и Колибитѣ (троянско).

Минаватъ въ сговора. — Широко - социалистическитѣ организации отъ селата Сомовитъ и Шамлиево, недоволни отъ резолюцията на партийния конгресъ, което е продуктъ на лични амбиции, напущатъ партията и влизатъ вкупомъ въ Демократическия сговоръ. Първата организация брои 61, а втората 45 човека.

Градския театръ — Утре — неделя — градския театръ дневно ще представи „Библиотекарьтъ“, фарсъ въ 4 действия отъ Ф. Мозеръ, а вечерьта *«Честъ»* драма въ 4 действия отъ Х. Зудерманъ. Въ ролята *Елеонора* ще дебютира новоназначената актриса отъ София г-жа Марта Мянкова.

Приветствие до Радикалския Конгресъ. — Отъ Плѣвенъ е подадена до Председателя на Радикалския Конгресъ следната приветствена телеграма:

„Чрезъ Васъ приветствуваме делегатитѣ конгресисти на които пожелаваме трезвость и спокойствие при решаването на воения въпросъ — да сжществува ли партията или да пожертвуваме името и за идеитѣ и принципитѣ на сжщата, за тържеството на демокрацията въ България.

Миналото доказа, че по пжтя на тесногрждното партизанство не можа да се образува голема и здрава демократическа сила въ страната, *защото личнитѣ амбиции на отделни водачи сж били винаги на първъ планъ.*

Нека трезвия Радикалски конгресъ скжса съ това минало и когато величествения и немъ свидетель на вековетѣ — Гордата Витоша — гледа на Васъ и чака рѣшението Ви за да го разнесе, чрезъ ехото на гордитѣ балкани изъ страната, *нека то да бжде за България.*

Съ високъ гласъ извикваме: Долу сепаратизма, да живѣятъ идеитѣ на радикализма, да живѣе единната партия легнала върху тяхъ! Сава Дюлгеровъ, Генчо Гайтанжиевъ, Маринъ Дочевъ, Цоно Ангеловъ, Хр. Ц. Цоневъ, М. Гайтанжиевъ, Петъръ Ангеловъ, Горанъ Нешовъ, Тодоръ Николовъ, Слави Игнатевъ, Георги Шапкаровъ, Никола Василевъ, Крумъ Пашовски, К. Калчевъ, Ив. Доневъ, М. Апостоловъ, М. Тяхоловъ и др.

Редакцията и администрацията *на в. „Северно Ехо“ се помещава въ кооперативна печатница „Изгрѣвъ“, задъ окржжния сждъ, улица „Дим. Константиновъ“ — телефонъ № 55.*

Умоляватъ се всички, които иматъ работа съ редакцията или администрацията да си вуематъ бележка, за да не ставатъ грѣшки.

Реклами, обявления и абонати за

„СЕВЕРНО ЕХО“

се приематъ:

въ редакцията и администрацията - кооп. печатница *„Изгрѣвъ“*, книжарница *Модерно искуство*, агенция *„Церея“* и всички агенти на вестника въ Плѣвенъ.

ПРОДАВА СЕ

парна полустабилна машина

система Hern Peörster Mugdeburg 80 номинални к. с., двуцилиндрова двойно преградна пара и кондензаторъ малко употрѣбявана. — *Споразумение: Д. Господиновъ, хот. Крушовене Плѣвенъ и Ив. Иванчевъ Крушовски.*

КАРАГУЙСКО СЕЛСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 113.

с. Карагуй, 28 февруарий 1924 год.

На 16 мартъ 1924 год., отъ 2 до 5 часа следъ обѣдъ, въ канцеларията на общинското управление, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване на закупувачъ събирането на общинскитѣ приходи отъ интизапа и кръвнината за време отъ 2 априлъ 1924 год. до 31 мартъ 1925 год.

Първоначалната оценка за предприятието възлиза на 5000 лева. Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 5 на сто върху първоначалната оценка.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ предприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всеки присжтственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

Общински кметъ: **Л. Николовъ.**

Секретарь-бирникъ: **Дунчевъ**

ДЕБОВСКО СЕЛ. ОБШИНСКО УПРАВЛЕНИЕ — Никополско

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 220.

с. Дебово, 20 февруарий 1924 год.

На 27 мартъ 1914 год., отъ 14 до 17 часа въ общинската канцелария ще се произведе публиченъ търгъ, за отдаване на закупувачъ общинскитѣ доходи: интизапа и кръвнината, за време отъ 1 априлъ 1924 год. до 31 мартъ 1926 год. Първоначалната оценка за интезапа е 2500 лв., а за кржвнината 100 л. Залогъ за правоучастие въ търга е 10 на сто.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всеки присжтственъ день и часъ въ общинското управление.

Чл. чл. 126—127 отъ закона за предприятията сж задължителни за конкурентитѣ.

Пред. на III чл. комисия: **Ф. Т. Талпиговъ.**

Секретарь-бирникъ: **Ф. Продановъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ № 657. Обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 2104 издаденъ отъ I-ви плѣвенски мирови сждъ на 11 май 1923 год. въ полза на Михалъ Найденовъ, отъ с. Д. Джбникъ противъ Горанъ Владимировъ отъ с. Д. Джбникъ за 2526 лв., и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското сждопроизводство, на 21 мартъ 1924 г. ще продавамъ въ с. Д. Джбникъ на публиченъ търгъ следующия длъжниковъ движимъ имотъ: 75 кофи жито за 3000 лева.

Желающитѣ да участвуватъ въ тая проданъ, трѣбва да се явятъ въ казания день, часътъ въ 9 пр. обѣдъ да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 28. II. 1924 г. Дѣло № 997 отъ 923 год.

I Сждебенъ приставъ: **Йор. п. Крѫстевъ.**

ПЛѢВЕНСКО ОКЖЖНО ТРУДОВО БЮРО.

ОБЯВЛЕНИЕ № 931.

Известява се на интересующитѣ се, че на 18 мартъ т. г. въ канцелариитѣ на финансовитѣ управления Плѣвенъ, Ловечъ и Никополъ и общин. управления с. с. Калугерово—Орханийско и Карлуково—Луковитско ще се произведе търгъ по доброволно съгласие за водене преговори за набавяне фуражни припаси и дърва за готвене храната за поделенията на бюрото, споредъ долната таблица:

№ по редъ	Наименование на материалитѣ	За гр. Ловечъ доставено въ склада на групата	За гр. Никополъ доставено въ склада на групата	За с. Калугерово доставено въ склада на групата	За с. Карлуково доставено въ склада на групата	Общо количество	Приблизителна стойность
		кгр.	кгр.	кгр.	кгр.	кгр.	кгр.
1	Сѣно	3000	5000	700	1500	10200	20500
2	Слама	4000	6000	1000	1500	12500	6300
3	Дърва	куб. 80	—	куб. 40	куб. 50	к. 170	27000

Доставката на всички материали е дѣлима споредъ количествата на опрѣделенитѣ пунктове. Срока на доставката е десеть дни отъ деня на съобщението, за утвърждаване на търга. Поемнитѣ условия и описанията могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день въ домакинството на бюрото, а презъ днитѣ за водене преговори въ канцелариитѣ на финансовитѣ и общински управления,

Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 5% върху предложената цѣна.

Преговоритѣ ще почнатъ на 18 мартъ н. г. и ще продължатъ до тогава до когато се получи най-износна цѣна за държавното съкровище.

Разноскитѣ за публикацията настоящето сж за смѣтка на предприемача върху когото сж възложени доставкитѣ.

гр. Плѣвенъ, 27 февруарий 1924 г.

-1705-1 **Отъ домакинството.**

БЛАГОДАРНОСТЬ

Близкитѣ и майката на покойния Юрданъ Иванчевъ, изказватъ своята дълбока благодарность на всички негови другари за участието което взеха при погребението му. Сжщо на г-на Окржжния управитель, братя Тодоръ и Ат. Алексиеви и Околийския началникъ Кирковъ, за ценното имъ сждействие по пренасяне трупа на покойния; сжщо на г. Началника на гарнизона и г. Началника на Трудовото бюро и хора при църквата „Св. Параскева“; на г. Ив. Бакърджиевъ и г. Ив. Миндиликовъ за топлитѣ и искрени думи, които казаха за покойника и на всички други, които съ присжтствието си почетоха паметьта на непрежалимия покойникъ.

Сжщитѣ изказватъ своята дълбока благодарность на капитанъ Побненски за прочувственнитѣ и правдиви думи, казани при вдигане останкитѣ на покойния отъ гр. Никополъ и на всички негови приятели отъ сжщия градъ които съ присжтствието си почетоха паметьта на своя другарь и приятель,

Никола М. Янколовъ

РИБА **БУРГАСЪ.** РИБА

Търговия съ солени, пресни, пушени и сушени риби.

За телеграми: ЯНКОЛОВЪ.

Телефонъ № 166. 6—10

ВАРЬ Пристиигна пресна екстра варь. Продава на едро и дребно **ВАРЬ**

— **Христо Г. Варджиевъ** —

срещу църквата „Св. Троица“.